

הַלְלוּ פָרָה

תולדות עיונים הערות

התהומות התערורות מכתבים

בעניין רבייה"ק מרשלב ז"ע

מכתביו מזוהרנ"ת - עלית לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכתבי^י
ביוראים וציווים, הערות והארות

פרשת בהולות

שנת תשעג

ותדברו הרבה עם המקורבים מחדש, שישמו לכם היט לבקרים אלה, כי מאחר שכבר רצוי להתחילה קצת, וכבר סבלו בזונות ושברו כמה מניעות, על כן צרכם להחם עליהם לחקם, שלא יאבדו על עסקי חנם חיו חיים נצחים וכו'.

דברי הכותב ומורים לטובתם לנצה, אוחכם באמת לאמתו אהבה שאנו תליה בדבר, כי אם אהבת האמת למען יתרך לזכותם זהה ובבא לנצה.

נתן מרשלב

ושלום לדיידי אהובי נפשי חדשים גם ישנים, לכל אחד לפי מעלהו הרמה, חזקו ואמצאו, קוו לה' וירושע להם.

סימן פ"ד

ברוך השם, יום ד' שמות תקצ"ב.

אהובי בני חביבי, מכתבך קבלתי, ולא אישטייע מילתא להשיבך מיד, כתעת אני טרוד מאד, אך מדי דברי אם ר' אפרים [ר' אפרים דר בקרימינטשאך, מגולי תלמידי מהנהנ'ת, בן הרחה ר' נפתלי תלמיד רבייל] נוכרתי בענין, ובפרט בעסק האברך ר' יעקב [ר' יעקב מטלשין, הויל התנדנות גדור מהותנו ומאבו כמ"ש במכתבים נ"ז – ס"ג], ונთועורת לי להכין המכתב הללו.

והנה אתם בעצמיכם מבינים שאין רצוני בשום אופן שיגרש את אשתו הראשונה, שהמובהך מורייד על זה דמעות [גיטין צ'], ומוי יודע כמה יתעגן עד שישא השניה, ואם תהיה כרצונו, מכל שכן החותן והחמותו והעיר וכור איך היה, אם לא יהיו גורעים מזה. וכפי עסקי העולם שהarovים שחתנים יפרק עלול העולם ויעסוק רק בתורה ותפלה והתבודדות, מכל שכן שייה נקרה חתנים על שמינו וכו', בפרטasha באלה לא ימצא, שייה נמלט מכל היסורים שיש לכל מי שרוצה להתקרב אלינו לגשת האמת,ומי שיש לו שכל מעט בקדוקו ובקי מעת בתהנתנות העולם עתה, יכול להסביר כל זה בקהל [עוזי ליק"מ ח' סי' ז' דרכין ליהר מאר שלא לגרש את אשתו, כי אמרו זל' (עדובן מא) שלשהains רואים פני גיהם וכור מי שיש לוasha רעה וכו', ואם היאasha רעה לאש רעה וכו', כי לעדיה וה אין רואה פני גיהם עכל].

על כן דעתך ורצוני חזק מאד שידברו עם בן דוד ר' אייזיק נ"י [ר' יצחק אייזיק מטלשין בן אשתו ותלמידו של מהנהנ'ת] שיעשה למען, ויכניס את עצמו בשלום שהוא מזויה. ואפלו אם לא היה מכנייע את עצמו חותנו כל כה, אנקו יודע שר' יעקב יכול לעשות כל מה שיריצה כשיהיה בביתה, יותר מאשר יכול לעשות כשיהיה בבית אביו, כי הבנתי מוקדם שוגם אביו כשי בא יкус עללו הרבה, וכי יכול להיות שאביו אינו מתנגד כלל, אך מריבוי דבריהם של המדברים עתק וכו' הוא כמו כורה לחולק על בנו הרבה. והיום נודע לי זה, שכבר בא אביה, ושיש לו יסורים ומניעות עצומים מאביו וכאשר הבנתי כן הוא על כן אם הוא רוצה להיות איש כשר באמת ולהשוו באמת על תכליתו הנצחי אין טוב לפניו, כי אם לתוךו השלום, ובאותה נוערוו אל יבגד חילוה, וזה ינחוו אותו ואותנו בדרך האמת תמייה, ולא נתעה עצמוני כלל.

והנה לעת ימתין מלבא לפה עד סמוך לשבת פרשת וארא כי אודיע בני חביבי, שכפי הנראה קרוב מאד שאחיה אצליכם אחר שבת הבאה עליינו לטובה אי"ה. והנה ההכרה להודיעך שמוועה לא טובה כי בת רבינו הק' זל' הצעקה מרת שרה זל' מקרומינטשאך [הרבות מרת שרה בנו של רבייל] שבקה לנו חיים בערך שבת חנוכה, וביום הקודם המליטה זכר למול טוב, ונכנס לברית אחר הסתלקותה [יש לעוזי שם הנולד און, ונראה שר' אפרים בן שרה נילד לפני זה]. השם יתרך ינחמו אותנו מהרחה, בנחותם ציון וירושלים אמרן.

והנה ביום אתמול בא לכאנ' ר' אפרים בר' נפתלי [ר' אפרים דר בקרימינטשאך, מגולי תלמידי מהנהנ'ת] וחמותו משם [חמותו של הרח' ר' שמאל שעז' מאש עין בערכו של ר' אפרים, ונראה מה שחתנו ר' שמואל דר בקרימינטשאך, כמו שזכיר "שם". ר' שמואל היה מגולי חסידי רוסלב'']. וגם ידידינו ר' נפתלי נ"י בעצמו [הרחה ר' נפתלי זל' מגולי תלמידי רבייל אל' אביו של ר' אפרים הניל']. ורוצים שהצדיק מרת אידיל תחיה תכנס אל אוחלה אהותה שרה זל' לאורך ימים ושנים לגדל בני אהותה [הרבות מרת שרה השAIRה אהורי כבניהם. א) ר' ישראל. ב) ר' שמחה ברורה. ג) ר' אפרים. ד) ובת מת פיא אשasia, ועין לעיל מכתב "א' בסופו כתוב מהרונת" בקשתי מאר שודענו אליו של ר' ידיעה מרת רבינו הצדיק מות שרה עלה בה, אם כבר לרלה בששלום]. כי ר' אייזיק [הריה יצחק אייזיק בן הרח' ר' לייב מדאומבראונע בעלה של הרבנית מרת שרה] ר' ידיעה בכתה [הרבות מרת ארלן] במר נפש שהיה קשה לסבול, ה' ינחמה מהרחה, וудין אינה משיבה דבר, אך כפי הנראה בודאי תהייה מוכחת לישע לשם, וכי יכול להיות שוגם אנקו אהיה מוכחה לישע עמה, ואו אראה מקודם לישע לקהלהכם, ואדריך עמכם פנים הכל על נכוון בעורת השם יתרך, ומאליו יבין להזהר להעלים הדבר שלא יתוודע להאברך ר' נחמן בן הרח' ולמן חתן ר' ברייל ובת הרבנית מרת חייה זל' בת רבייל, דר בטלשין] שיח' נכד אדומו'ר ז"ל.

המשך בדף 4

מזהר: ר' אש ב' ני ר' שרץ' ל'

ליקוטי אמרים, תורת וشيخות והנחות קדשות פמראן אור ישראל וקדשו

רביינו ישראל בעל שם טוב זצוקלה ה'ה

דנודרים בספריו רבייה"ק, ותלמידו מוהרגנ"ת, ומישאר ספרי ברסלוב

מאמר ב'

וכן שמעתי בשם הבעל שם טוב, שאמר אוי ואבוי, כי העולם מלא מאורות וסודות נפלאים וונראים, והיד הקטנה עומדת בפני העינים, ומעכבות מלחאות אורות גודליים.

(ליקוטי מוחר"ז ח"א סי' קל"ג)

— 3 —

המתקנות הדיגיטליות

בכל הדיבורים הם בחינת גבורות, כמו שכחוב (תהלים קמה, יא) וגבורהך ידברו, וכמ"ש בכתביהם (ע"ה שער טנת"א פ"ג) "שהה" גבורות שבදעת בוקעין וווצאי בהפה ונעשה מהם ה' מוציאות הפה. נמצא שכל הדיבורים הם בחינות גבורות, נדרש למתיקם. והחמתקה הוא על ידי לימוד התורה ודיבורים טוביים שמדברים, על ידי זה ממתיקים הדיבורים שהם בחינת גבירות.

ודע שלפעמים יוצאי גבורות קשות רחמנא ליצין, והם באים בזה העולם לנדויל הדור מלחמת שיש להם דעת גדיל, על בן בשוצאי חם ושלום גבורות קשות, באם בבדעת הגدولים, ושם בוקיעין וויצאי מפהה, ונעשה מהם דברורים כנ"ל. ואוזי הדיבורים הם בחינת גבורות קשות, ציריך לראות להמתיקם, וכשאין ממתיקים הגבורות הקשות חם ושלום, מלחמת שאין להם כח להמתיקם, או שם או במודרנה קטנה שאי אפשר להמתיקם מלחמת שנגמו או באיזה פגס וחטא. כי אפילו צדיקים ונדוילים לפעמים הם בפוגמים ושוגנים באיזה דבר, כי אין צדיק בארץ וכו' (קהלת ז), ומהמת שם או בבחינה זו, אין ממתיקים הגבורות הקשות שם דיבורים.

וזואוnas ממתיקים הדיבורים שם גבורות קשות, אז מתחילה לדבר באלו הדיבורים דיבורים רעים על הכל או על הפרט, אז שמדובר על אדיק חobar.

המישר המאמר

והעולם הזה הקטן והमוצע, מונע אותו מלראות אור גדול
ומופלג של התורה, שהוא גדול כמה אלפים
פעמים כנgado בנו". והוא ממשمثل המשמש, שהארץ
מפסקת מלראות אור גדול של המשמש, אף שהמשמש גדול
כמה פעמים כמו הארץ, והוא ממשיל הנ"ל כMOVED.

זהו ואורה צדיקים כאור נוגה, כאור נוגה ממש. כמו המשם שמאריה תמיד, רק שהמניעה מלחמת הארץ המפקת בן־ל', אף שהארץ קטנה נגד השימוש וכמשל הנ"ל. בין הצדיקים מאיריים תמיד, רק שהארץ היינו העולם הזה מפסיק מראות אור הגדול שלהם. ואף שאורם גדול מאוד, והעולם הזה כלו בכלו קטן ופחות נגד אורם הגדול, עם כל זה הוא מפסיק ומונע מראות אורם, כמשל המطبع הנ"ל. וכל זה מלחמת שהעולם עומד בפני עיניו וחוץ בפנוי, עד שאינו יכול לראות אור התורה והצדיקים, הגدول ממנו אלףים פעמיים.

אבל אם יסלק המפמק הקטן מנגד עיניו, דהיינו שיטתה עיניו מן העולם, ולא יסתכל על העולם, רק ירים ראשו ויגביה עיניו ויסתכל למעלה מזן העולם המפמק וחוץין, אז יזכה לראות אור הנ دول והמושפָלָג של התורה וצדיקים. כי באמת אורים גדול אלפים ורבות פעים מכל העולם הזה והבליו כנ"ל, רק שהעולם הזה עומד לפניו עיניו, ואינו מניח אותו כל לחתות עיניו להסתכל למעלה על אור התורה והצדיקים, כמו של המطبع הקטנה הנ"ל ממש, העומדת בפני העינים ומפקת מלראות הר גדול וכוי' כנ"ל. אבל בכל יכול לסלק המطبع מנגד עיניו, ותיכף יראה ההר הנ دول ממנה.

**כמו כן ממש לענין העולם והتورה, שבכחורה בעולם
יכול להעביר העולם מנגד עיניו, וזה יוכה לראות או
הגadol של התורה והצדיקים, שמאורין בכל הعلامات כולם
באור גדול מאוד, וחבן מאד.**

...ובכל תקנותינו נמצה הוא רק על ידי התגלות תורתו החק' והוא רוחן שלם בפרט בעיתים מסוימים אשר התחפשו בחושך והנורא מוד כפוף ומכוון תח' ובזה וחושך וכו' ממש, אשר גם נביאנו הראשונים וכו', והוא בן תמדתו אין יכול בני ישראל החק' לטעמו ולהתחזק עצמן בראיות ה' ואבניתו החק' בתוך התגבורות ההשכלה כוה, וברוך ה' אשר החק' הפסיד עמו וקדושים רפואה למלבוננו, ובאהירות דיווים האלו שלח לנו מושיע ורב קדוש נורא זהה, שער ברורש גם שמיון דבורה ...

מאמץ מישיב נפש ◆

פ'ג

שאלות על חסידות ברמלכ' ומקורות מפפרי קודש

מתוך אחד הרבנים שליט"א

סעיף ז': רושב בסתר עליון

שואל: אם הוא בא מכאן כאשר דברת, כי יש כאן דבר נפלא ונורא מאד יותר מזה שיש במקומות אחרים, ותיקונים נפלאים אשר צדיקים לא הבטיחו על זה, א"כ למה לא ראיינו אצל רבותינו הקורמים לפני המלחמה, שכולם יעריצו כ"כ את הדרך הוה, ואצל' שהוה מהם כמה וכמה אשר סלדו מוה, עכ"פ למחצה לששים ולרביעי.

ואל תשיבני כי כל דבר טוב וקדושה יש מעט, כמו להבדיל ישראל בין העמים, וראי ה' בין פורקי עול, ועובדיו ה' בין סתם המון עם, ותאמר שכן הוא בזה, שיש מעט חסידי או מעיריצי ברמלכ' בין שאר כל ישראל. כי שונה הדבר לומר, כי הלא הרבים הנ"ל הם אותם שאינם הולכים בדרך התורה, או עכ"פ רק במצבם אנשים מלומדים, אבל כאן מדובר הוה בין יראי ה' וחושבי שמו, ורכובותיהם צדיקים קדושים וטהורים שרפי מעלה ממש, אשר עברו את השם בכל נימי נפשם, ואשר חז'ו ברוחה'ך, והגידו ואמרו מה שראו למעלה בשם ממש, וא"כ אין לומר עליהם שח"ז נוכחים הם בארץ.

ובאמת זה קשה לי יותר מכל הקשיות, כי הלא הנה הם אבותינו ורכובותינו אשר מפיהם אנו חיים, ומפיהם חי אבותינו הקודמים, ואיך נאמר שבדור הזה נתחכמו וראו את החודש, מה שלא ראו אבותינו הקודמים.

ובענין זהה שהמחלוקה על צדיקים נוצרה להיות, ויש בו תועלת גדולה, הן לכללות הבראה, הן להצדיק בעצמו, והן להמון עם, יש בו סודות נפלאות ונפלאות, פלאי פלאות, כמו באיכות בליך'ם ח"א ס"ה, ס"ד, וס"י ס"ד, וס"י פ"ח, וס"י פ"ה ועוד. ובכח'ב סי' נ"ה מה שקשורה קשוות על הצדיקים וזה מוכחה להיות. וכן האrik בה רבייז'ל בשיחות הר"ן ובחיי מוהר"ן. יבינים הלומד מעצמו. ואי אפשר להאריך כאן בזה.

אין יכולם להבין מעשי הצדיק:

וכי בספה"ק מאור עיניים (נשא ד"ה א"י ותחלה) כי הצדיק נקרא מי, דקיים דשאלא, שהצדיק הוא פלאי, ואין העולם יכולם להבין מעשי הצדיק, ולכן יש התנגדות על כל הצדיקים.

מעלת מחלוקת על הצדיקים:

ובנתייב מצותיך (נתיב התורה א' י"ד) כתוב, ומREN הקדוש קדושים, היהות נפשנו רוח אפינו, אור נשמהינו משיח השם הריב"ש טוב וכו' ומה היה עיקר המחלוקת עצום שהיה עליו, לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתתי ויבוא רוגזו (איוב ג'), כי עיי' המחלוקת ולהוחשי לחש נשלך להם הרע ונסתלק מן הצדיק ונישבר לבו, ויש לו שמירה מלמעלה. כי באמת אדם מסוכן מאד וכו', וכשרואה להב צדיק, שככל כוונתו לעשות נחת רוח לבורא עולם, לב אמרת וטהורה, כדי שלא יתגררו בו הנחשים של מעלה נחשים השרפים, שלוח עליון נחשים השרפין העומדין בעה"ז, ומהרפיין ומגדפני ולוחשין עליון ומשברין לבו כאן, והוא עיל בתליסר תרעין בתפלתו, וכל העולמות נרתעין ומזודעוזין מלפניו, עיל וונפק וכו', עד שהוא מזרק מבקש ורודף למי שבודה ויחרף אותו, והיה אהוב אותו, כי הרי הם קליפות השומרים לפורי שלא תקלקל הפורי, וכשנגמר הפורי לגמרי נכל כל הכוחות וכל הטוב בפרי, והרע למגרי ניתן לשיפור אש כליה ואבד. ורוב המחלוקת שהיה על הצדיקים מזמן מREN הריב"ש טוב עד היום, הוא מענינים כאלו, לישמור אותם שלא יינקו מאור יהודים שם דבר רע, להיות עיל וונפיק בעולמות עליונים בהכנה ובלב נשבר, שלא ידחו חיליה מאור פני מלך חיים ע"כ (חסר כאן פיסקא).

עדי' מחלוקת על צדיקים נתגללה לו או רעלין מעין עולם הבא:

וכן כתוב (שם נתיב היחוד ד' ד') אחר שבא הצדיק לידי או רעלין, והורג כל כוחות הקליפות, נשאר המלשין עליון נחש, ויש לו נחשים הרבה למטה, שמתלבש באghostים רשעים, להלשתין ולדבר סרה על הצדיק, מה שלא עלה בלבבו אפי' בגילגול עבר. ועל ידם הצדיק עולה בכל יום מדרישה, ובאמת יוצא מזה כמה טובות. למי שירצה להבין רמזותיו של הש"ת אשר הוא מפליא עם ברואיו. ובכל עת עומדים הנחשים השרפים, ונושכים לצדיקים בחרבות שבחפותיהם, אף' לצדיק גמור כשהקב"ה רוצה להעלחו למדrigה היותר עליונה. כמו שהוא מרן (הבעש"ט) שציערו אותו מאד הרשעים וכו', ואחריו Km רביינו הקדוש קדושים רביינו דוב בער המאר לארץ, והיה לו שלוש מאות תלמידים, כולם בעלי רוחה'ך אמיתי, ועליו עמדו נחשים ועקרבים בלי שיעור, עד שהסתינו גם לגודלי ישראל, והיה ריב' ומחלוקת מה שלא היה בזמן קורת. וככ"ז עיי' שהצדיק הולך בכל יום מדרישה למדרישה, עומדים עליון נחשים, ועל ידם נקרו עליון כל הדינים ממנה, עד שנתגללה לו או רעלין מעין עזה"ב,ليلך מעולם ועד עולם מדריגות גדולות. כי בודאי מי שהולך עם זבל וקס ותבן, לא יעמוד עליו ליטים, והולך בשלים עם זבל שלו המסירה, אבל ההולך באבניים יקרים, כמה רוזחים וליטים עומדים עליון, ועדין השטן מפרק בינו, לעשות פירוד לבבות ושנאת חنم, ולדבר סרה על צדיקי אמת, להאריך עליינו הgalות המר, והמקבלו והשומעו והיושב במסיבותם, לא יהיה לו חלק באקלם ישראל בודאי, ואני ערב לו שלא יראה בנחמות ציון וירושלים.

[ועין במוהרנת' ח"א אות ק"י: בשתת תקצ"ב נפטרה בת רביול הצדיק מרת שרה זל מקירמנישוק, ונשא ר' אייזיק בעלה, את אחותה הצדיקת מרת ארל תח' תיכף סמוך לימיית שרה אשתו גnil, ונגענו אני ור' נפתלי נ"י יהוד לקרימינאטשאך והיו שם על החותונה עכ"ל. הרה"ה ר' אייזיק נסתלק שתי שנים אחר כך בשנת תקצ"ד כמי' במוהרנת' ח"א ס"ק ק"י, ועין لكمן במכתבים שנת תקצ"ד]

והנה אהובי בני, להшибך על דבריך יש בלבך הרבה, ואני יודע על מה אתה תופס עצמן במסור הרענון כל כך, הכל כבר הוזעך שהמחשبة בידך תמיד. יידעתי שכבר הוועיל לך הרבה, וудין אתה מניה מהשਬתך לחשוב מחשבות של שנות אלה, ובפרט מחשבות של תאונות ממו, אשר כבר דברנו שאין מי שייטיב לו בעולם, ואפילו המנייעות שלך לא יתבטלו כלל על ידי ממו, ואם אפשר שתתבטל איזה מניעה, יעדמו לנו כמה אלפים מניעות אחרים הרבה הבאים על ידי ריבוי הממון דיקא, וכל זה אם היה לך להשיג ממון על ידי אלו המוחשבות, אבל הלא אתה יודע שאיןך פעול בהם ככלם, והם מוקים הרבה, מה לא תחוס עליך להשליך אותם אחרי גיוון, ולהמשיך המחשبة לכטוף אל התורה והתפללה וכו', השך על ה' יהבר והוא יכול כלכל' מהללים נה, כי, כאשר כתבת לך לך שצרכיך להשליך כל יהבו ומשאו וכל מה שמונח על דעתו ולהשליך הכל על השם יתברך עיין שיחות הרין סי' ב' וסי' דלו' טוב מאד להשליח עצמו על השית ולשםך עלי עכ']. כאשר כתבת לי לאודעס [עין לעיל מבכתב צח' שmorphant' היה באדרעט בקצי' שנות תקצ'ב, וזה היה ר' יצחק צערו ליטמן] שדברorum הללו נכנסו או לבך הרבה מא'

ובענין היסורים שיש לך מה שמונעת אותך לנסוע לפה [אשתו מורה חנה, היא וכל משפחתה היו מתנגדים גדולים לדרכו של רבייל], מה לעשות. לעת עתיה עצמן מה שעלה כל פנים אתה יכול להיות אצלינו ג' פעמים בשנה לפחות, וכבר הייתי בחסדי ה' על ראש השנה ועל שבת חנוכה, ובזערות השם יתברך על חג השבעות תהיה גם כן, ומהסתם תהיה עוד פעם אחד יותר מקודם בעורות השם יתברך, ואם תרצה להיות איש כשר תוכל להיות על ידי זה אפילו מופלג בחסידות אמרת. וגם על ידי רצון וכיסופין אמיתיים, תוכל לזכות להיות פה כמה פעמים, וגם להיות איזה פעמים במאמן, כי הכל יכולן לפעול על ידי רצונות וESISופין. ולהרגיל את עצמן לדבר הcisופין והרצונות בפיו. קומו נא עמדו נא, עוררו נא לבכם הטוב היטב להריגל בדרכך הזה, לכטוף ולהשתוקך הרבה להשם יתברך בכל עת ולדבר הcisופין בפיו, שעיל ידי נארגן עולמות וחידושים נפלאים, על ידי צירופי אותיות ברלא' שערם, המציגין ונתודוגין בצירופין חדשים נפלאים על ידי דיבור הcisופין לה' ולתרתו ולדריכיו הקדושים. מבוכן ומובהר בתורתה איתך לן בירא בדברא עיי'ש היטב נליךם בס"י לא, כי לא דבר רק הוא מכם, כי הוא חיכם וכו'.

ומלחמת שווים למדתי בספרי קבלה מעניין התהווות ואירגת כל העולמות על ידי צירופי האותיות ברלא' שערם פנים ואחור וכו', ועל ידי נתעוררתי עתה הרבה הרבה מידי דברי עם אחד מבני הנערים שלנו, כמה וכמה מעולות טובות להזוכה לילך בדרכיו ר宾נו זל, בפרט בענין הרצונות והcisופין להשם יתברך ולתורתו בכללות ובפרטות, ולדברם כפה, הן בדרך כלל שרצונו להיות היהודי באמת, הן בפרטיו מה שהסר לו בפרט באוטו העת וכו', אשר שיאחו בו, לית כל מוחא סביל דא מה שנעשה ונארג מוה בעולמות העולינים, ונפלאות השעושעים העולמים לפניו יתברך על ידי זה.

חזקנו ואמצנו בכל יום לקיים הנוהga זאת בכל עת, למען יטיב לכם לעד. ומפני המנחה הגיע, ואי אפשר להתמהמה עוד כלל, וה' יענו ביום קראנו, ונזכה לפועל בקשתינו ברחמים.

נתן מברטלב

מודעה מישיבת זבקשה

בהתהווות שסידרנו כל תלמידי רבייל על סדר הא"ב בסדר יפה אף נעים, וכן יש תחת ידינו מסוחר כל תלמיד מוהנת' זל על דרך זה, וכן צינו בעזה'ה'ת' לסדר הספה'ק "עלים לתרופה - מכתבי מוהנת'ת", עם העורות בירורים על כל מכתב ומכתב, בתוספת מכתבים מכת'י, עד שפניות חדשות בא לאן.

ברכת מזל טוב לאן"ש

הרה"ח מגולי אן"ש דולה ומשקה מתורת רבינו מורה שמשון שווארץ שליטא', מקראית יואל ררגלי נישואי בתו תחי' זכו להעמיד דורות ישרים וمبرוכים, ע"ד ישראל סבא ובתקරבות לריביה'ק, אלי'ר

כוננות העזרות והציווים בכדי להבין את המכתב הק' וברצונוינו בעזה'ה להדרפס כל המכתבים עם העזרות כדי ליכות את הרבים, וכן נשמה לקל באימיל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהנת' ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידינו נאה ומתוקה, ויאשר כוחכם למפרע

לימוד ספרה'ק ליקוטי מוהרין' בכל יום

מען קען העREN אופ' אוצרות ברסלב' יעדן טאג א עמוד בספרה'ק ליקוטי מוהרין'

718-855-2121

געלערנט' "אופ' אידיש'" מיט אל אחרין' הסבר, לוייט די מפורשים און לוייט ווי עס איזן מבוואר אין ליקוטי הילכות חזק ואמצאו איזוי למלמו ספרו "בכל יום", וועיין ולחשש בהם למצוא בהם בכל פעם עכיזה להציג נפשיכם (על' מכתב שי'')

למלתגים למערטע וטן לטעב מאמרם להופיע בעשט סופר, און להערות וטן מי שברצען שייגען לו העט סופר על יד האימעל, פונא:
CONGHVPRINTING@GMAIL.COM
845.781.6701
 און להפקס:
 להזודה על מול טוב לאנ"ש, יש לשלו הורעה (עד יומם גשיעה: 09:00 גנוקר):